

Bruksela, 18 maja 2016 r.
(OR. en)

8939/16

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2015/0284 (COD)

PI 57
CODEC 660
RECH 138
EDUC 140
COMPET 236
SAN 185
AUDIO 59
CULT 40
DIGIT 50

NOTA

Od:	Prezydencja
Do:	Rada
Nr poprz. dok.:	8621/16
Nr dok. Kom.:	15302/15+ADD 1+ADD 2
Dotyczy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapewnienia możliwości transgranicznego przenoszenia na rynku wewnętrznym usług online w zakresie treści – Podejście ogólne

I. WPROWADZENIE

Komisja przedłożyła Radzie wyżej wymieniony wniosek w dniu 9 grudnia 2015 r.

Niniejszy wniosek jest jedną z pierwszych inicjatyw Komisji w ramach strategii jednolitego rynku cyfrowego, której celem jest stworzenie wewnętrznego rynku treści cyfrowych i usług. Zmierza do usunięcia przeszkód dla transgranicznego przenoszenia usług, tak aby użytkownicy, którzy abonują lub nabyli treści online w państwie członkowskim zamieszkania, mogli mieć dostęp do tej samej treści, nawet jeżeli czasowo przebywają w innym państwie członkowskim.

W dniu 13 maja 2016 r. w następstwie intensywnych prac prowadzonych podczas prezydencji niderlandzkiej Komitet Stałych Przedstawicieli (część I) osiągnął szerokie porozumienie co do najnowszego kompromisowego wniosku prezydencji zamieszczonego w załączniku do niniejszej noty. Wciąż pozostają jednak dwa nierozstrzygnięte zagadnienia, które nie są możliwe do zaakceptowania przez niektóre delegacje, tj. (i) kwestia czasowego przebywania oraz (ii) kwestia zwolnienia z obowiązku weryfikacji. Kwestie te zostały przeanalizowane w części II poniżej.

II. GŁÓWNE NIEROZSTRZYgniĘTE KWESTIE

A. Definicja „czasowego przebywania w państwie członkowskim” (art. 2 lit. d))

Powszechnie wiadomo, że jasność co do rozumienia tego pojęcia ma kluczowe znaczenie dla stosowania rozporządzenia.

Zdaniem większości delegacji tekst zawarty w kompromisowym wniosku prezydencji w powiązaniu z definicją „państwa członkowskiego zamieszkania” (zob. lit. c) tego samego artykułu) zapewnia dostateczną jasność i pewność prawa.

Niektóre delegacje zwróciły się jednak o dodanie do tej definicji kryterium czasowego, tj. że czasowe przebywanie powinno mieć charakter przejściowy i powinno trwać krótko. Proponowane kryterium czasowe ma na celu uniknięcie ewentualnych zbyt szerokich interpretacji; delegacje te uznały je za równoznaczne z transgranicznym dostępem.

B. Zwolnienie z obowiązku weryfikacji (art. 3B ust. 5 i ust. 6).

Dostawcy usług online w zakresie treści mają na mocy rozporządzenia obowiązek umożliwienia przenoszenia takich treści. Dostawcy usług online w zakresie treści mają również obowiązek weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania swoich abonentów w celu ustalenia, czy przebywają oni czasowo w innym państwie członkowskim.

Biorąc pod uwagę, że ten obowiązek weryfikacji ma na celu ochronę interesów podmiotów praw autorskich lub wszelkich innych osób posiadających prawa do treści online, większość delegacji jest zdania, że rozporządzenie powinno zawierać przepis umożliwiający podmiotom praw rezygnację z weryfikacji w celu uniknięcia nieuzasadnionego ograniczenia swobody podmiotów praw do zezwolenia na używanie ich treści wedle własnego uznania. Taki przepis wprowadziłby zatem zwolnienie z obowiązku weryfikacji, gdyby nie był on właściwy w odniesieniu do danego sektora lub danego rodzaju treści. W kompromisowej propozycji prezydencji przewiduje się, że podczas gdy podmioty praw mogą umożliwić dostęp do ich treści i korzystanie z nich bez weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania, wszystkie pozostałe aspekty rozporządzenia mają nadal zastosowanie; państwo członkowskie zamieszkania abonenta ustala się w takim przypadku w drodze umowy zawartej między dostawcą usług online a abonentem. Ponadto wyraźnie stwierdza się, że umowy między dostawcami usług online a podmiotami praw nie mogą ograniczać zdolności posiadaczy praw do wycofania swojej zgody, z zastrzeżeniem powiadomienia o tym wcześniej z odpowiednim wyprzedzeniem, w celu uniknięcia nieuczciwego zakłócenia działalności gospodarczej dostawcy usług.

Część delegacji uważa jednak, że możliwość uzgodnienia, iż nie musi następować weryfikacja, mogłaby prowadzić do nadużyć ze strony dostawców posiadających znaczną siłę rynkową wobec słabszych podmiotów praw; delegacje te wystąpiły zatem z wnioskiem, aby przepis ten miał zastosowanie wyłącznie do treści udostępnionych wszystkim dostawcom usług online w Unii Europejskiej na zasadzie niewyłączności.

III. PODSUMOWANIE

Na podstawie najnowszego kompromisowego wniosku prezydencji przedstawionego w załączniku do niniejszej noty Rada jest proszona o rozwiązanie wyżej wymienionych nierozstrzygniętych kwestii oraz o przyjęcie podejścia ogólnego względem proponowanego rozporządzenia.

Kompromisowy wniosek prezydencji dotyczący

ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie zapewnienia możliwości transgranicznego przenoszenia na rynku wewnętrznym
usług online w zakresie treści
(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Łatwy dostęp konsumentów w całej Unii do usług online w zakresie treści ma istotne znaczenie dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Rynek wewnętrzny jest obszarem bez granic wewnętrznych, którego funkcjonowanie zależy m.in. od swobodnego przepływu usług i osób, należy zatem ustanowić przepisy, zgodnie z którymi konsumenci będą mogli korzystać z przenośnych usług online w zakresie treści, które umożliwiają dostęp do takich treści jak muzyka, gry, filmy lub wydarzenia sportowe, nie tylko w państwie członkowskim zamieszkania, lecz również gdy tymczasowo przebywają w innych państwach członkowskich Unii między innymi w celach urlopowych, turystycznych lub podczas podróży służbowej. Należy zatem wyeliminować przeszkody utrudniające w takich przypadkach dostęp do takich usług online w zakresie treści i przeszkody ograniczające korzystanie z tych usług.

¹ Dz.U. C z [...], s. [...].

- (2) Rozwój technologiczny, który doprowadził do upowszechnienia urządzeń przenośnych takich jak tablety i smartfony, w coraz większym stopniu ułatwia korzystanie z usług online w zakresie treści. Urządzenia te umożliwiają bowiem dostęp do takich treści niezależnie od miejsca, w którym znajduje się konsument. Coraz szybciej rośnie popyt konsumentów na dostęp do treści oraz do innowacyjnych usług online nie tylko w ich państwie członkowskim zamieszkania, ale także wtedy, gdy czasowo przebywają w innym państwie członkowskim Unii.
- (3) Konsumenci coraz częściej zawierają z dostawcami umowy o świadczenie usług online w zakresie treści. Konsumenci, którzy czasowo przebywają w innym państwie członkowskim Unii, często nie mogą jednak zachować dostępu do usług online w zakresie treści ani z nich korzystać, mimo że w swoim państwie członkowskim zamieszkania nabyli prawo do korzystania z takich usług.
- (4) Liczne bariery utrudniają świadczenie tych usług konsumentom czasowo przebywającym w innym państwie członkowskim. Niektóre usługi online obejmują treści chronione prawem autorskim lub prawami pokrewnymi na gruncie prawa Unii, takie jak muzyka, gry lub filmy. Przeszkody utrudniające możliwość transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści wynikają w szczególności z tego, że licencji na prawa do transmisji treści chronionych prawem autorskim lub prawami pokrewnymi, takich jak utwory audiowizualne, często udziela się na zasadzie terytorialnej, a także z tego, że dostawcy usług online w zakresie treści mogą podjąć decyzję o działaniu tylko na niektórych rynkach.

- (5) To samo dotyczy innych treści, takich jak wydarzenia sportowe, które nie są chronione prawem autorskim lub prawami pokrewnymi na gruncie prawa Unii, lecz mogą być chronione prawem autorskim, prawami pokrewnymi lub innymi przepisami na gruncie prawa krajowego. Takie treści także są często licencjonowane przez organizatorów takich wydarzeń lub oferowane przez dostawców usług online w zakresie treści na zasadzie terytorialnej. Transmisje takich treści przez organizacje nadawcze chronione są prawami pokrewnymi, które zostały zharmonizowane na szczeblu unijnym. Ponadto transmisje takich treści często zawierają elementy chronione prawem autorskim, takie jak muzyka, czołówki lub zakończenia w postaci sekwencji wideo bądź grafika. Poza tym niektóre aspekty tych transmisji dotyczących wydarzeń o doniosłym znaczeniu społecznym lub będących przedmiotem szczególnego zainteresowania opinii publicznej do celów przygotowania krótkich relacji informacyjnych zostały zharmonizowane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE². Audiowizualne usługi medialne w rozumieniu dyrektywy 2010/13/UE obejmują również usługi, które zapewniają dostęp do treści, takich jak wydarzenia sportowe, wiadomości lub bieżące wydarzenia.
- (6) W związku z tym usługi online w zakresie treści coraz częściej sprzedawane są w pakietach, w których nie można oddzielić treści niechronionych prawem autorskim lub prawami pokrewnymi od treści chronionych takimi prawami, nie umniejszając w znacznym stopniu wartości usługi świadczonej konsumentom. Dotyczy to w szczególności treści typu premium, takich jak wydarzenia sportowe lub inne wydarzenia szczególnie interesujące dla konsumentów. Aby dostawcy usług online w zakresie treści mogli zapewniać konsumentom czasowo przebywającym w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie zamieszkania pełny dostęp do swoich usług online w zakresie treści, konieczne jest, by niniejsze rozporządzenie również obejmowało tego rodzaju treści wykorzystywane w usługach online w zakresie treści, a zatem musi ono mieć zastosowanie także do audiowizualnych usług medialnych w rozumieniu dyrektywy 2010/13/UE, jak też do całych transmisji dokonywanych przez organizacje nadawcze.

² Dyrektywa 2010/13/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych, Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1–24.

- (7) Prawa do utworów i innych przedmiotów objętych ochroną są zharmonizowane m.in. w dyrektywie 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³, dyrektywie 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴, dyrektywie 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁵ i dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/24/WE⁶.
- (8) Dostawcy usług online w zakresie treści, którzy korzystają z utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, takich jak książki, utwory audiowizualne, zarejestrowana muzyka lub audycje, muszą zatem mieć prawa do korzystania z takich treści na odpowiednich terytoriach.
- (9) Jeżeli dostawca usług online w zakresie treści dokonuje transmisji treści chronionych prawem autorskim lub prawami pokrewnymi, wymaga to zgody odpowiednich podmiotów praw takich jak autorzy, wykonawcy, producenci lub organizacje nadawcze w odniesieniu do treści, które będą objęte transmisją. Dotyczy to również przypadków, gdy transmisja odbywa się po to, by konsument mógł pobrać treści w celu skorzystania z usługi online w zakresie treści.

³ Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych, Dz.U. L 77 z 27.3.1996, s. 20–28.

⁴ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, Dz.U. L 167 z 22.6.2001, s. 10–19.

⁵ Dyrektywa 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej, Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 28–35.

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/24/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych, Dz.U. L 111 z 5.5.2009, s. 16–22.

- (10) Nie zawsze możliwe jest nabycie licencji na dane prawa, zwłaszcza w przypadku gdy licencja jest udzielana na zasadzie wyłączności. Aby zapewnić wyłączność terytorialną, dostawcy usług online w zakresie treści często zobowiązują się w umowach licencyjnych zawieranych z podmiotami praw, w tym z organizacjami nadawczymi lub z organizatorami wydarzeń, że uniemożliwią swoim abonentom uzyskanie dostępu do swoich usług i korzystanie z nich poza terytorium, w odniesieniu do którego dostawca posiada licencję. Te ograniczenia umowne nałożone na dostawców zobowiązują ich do wprowadzania takich środków jak blokowanie dostępu do ich usług z adresów IP znajdujących się poza danym terytorium. Jedną z przeszkód dla możliwości transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści tkwi zatem w umowach zawieranych między dostawcami usług online w zakresie treści a ich abonentami. Umowy te odzwierciedlają z kolei klauzule ograniczeń terytorialnych obecne w umowach zawieranych między tymi dostawcami a podmiotami praw.
- (11) Ponadto Trybunał orzekł w połączonych sprawach C403/08 i C429/08, *Football Association Premier League and Others*, EU:C:2011:631, że niektórych ograniczeń świadczenia usług nie można uzasadnić w świetle celu ochrony praw własności intelektualnej.
- (12) W związku z tym celem niniejszego rozporządzenia jest dostosowanie zharmonizowanych ram prawnych dotyczących prawa autorskiego i praw pokrewnych oraz wypracowanie wspólnego podejścia do świadczenia usług online w zakresie treści abonentom czasowo przebywającym w państwach członkowskich innych niż ich państwo członkowskie zamieszkania, aby zapewnić, że obecne bariery dla transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści na rynku wewnętrznym przestaną istnieć.
- (12a) Biorąc pod uwagę, że istnieją instrumenty unijne przyjęte w dziedzinie opodatkowania, niezbędne jest wyłączenie dziedziny opodatkowania z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Dlatego niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na stosowanie jakichkolwiek przepisów dotyczących opodatkowania.

- (13) Niniejsze rozporządzenie powinno zatem mieć zastosowanie do usług online w zakresie treści, które dostawca, po uzyskaniu odpowiednich praw od podmiotów praw na danym terytorium, świadczy swoim abonentom na podstawie umowy, w jakikolwiek sposób, w tym przy użyciu transmisji strumieniowej, pobierania danych lub jakiejkolwiek innej techniki umożliwiającej korzystanie z tych treści. Rejestracja w celu otrzymywania powiadomień dotyczących treści oraz sama akceptacja cookies HTML nie powinny być uważane za umowę o świadczenie usług online w zakresie treści do celów niniejszego rozporządzenia.
- (14) Usługa online, która nie jest audiowizualną usługą medialną w rozumieniu dyrektywy 2010/13/UE, i która jedynie pomocniczo wykorzystuje utwory, inne przedmioty objęte ochroną lub transmisje dokonywane przez organizacje nadawcze, nie powinna być objęta niniejszym rozporządzeniem. Do takich usług należą strony internetowe, na których utwory lub inne przedmioty objęte ochroną są wykorzystywane jedynie pomocniczo, przykładowo elementy graficzne lub muzyka używane w funkcji tła, jeżeli głównym celem takich stron jest np. sprzedaż.
- (15) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do usług online w zakresie treści, do których abonenci mogą skutecznie uzyskać dostęp i z których mogą korzystać w państwie członkowskim zamieszkania, nie będąc ograniczonymi do danego miejsca. Nie należy bowiem wymagać od dostawców usług online w zakresie treści, którzy nie oferują usług przenośnych w państwie członkowskim zamieszkania abonenta, by oferowali takie usługi za granicą.
- (16) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do usług online w zakresie treści, które są świadczone odpłatnie. Dostawcy takich usług mogą zweryfikować państwo członkowskie zamieszkania swoich abonentów. Prawo do korzystania z usługi online w zakresie treści powinno być uznawane na nabyte odpłatnie niezależnie od tego, czy płatność została dokonana bezpośrednio na rzecz dostawcy usługi online w zakresie treści czy też na rzecz innej strony, takiej jak dostawca oferujący pakiet, który obejmuje usługę telekomunikacyjną i usługę online w zakresie treści obsługiwaną przez innego dostawcę. Wnoszenie obowiązkowej opłaty, takiej jak opłata licencyjna za nadawanie, nie powinno być uważane za wnoszenie opłaty w celu otrzymania usług online w zakresie treści.

- (17) Dostawcy usług online w zakresie treści, które są świadczone bez wnoszenia opłaty, zazwyczaj nie weryfikują państwa członkowskiego zamieszkania swoich abonentów. Włączenie takich usług online w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia wymagałoby znacznych zmian sposobu, w jaki te usługi są dostarczane oraz pociągnęłoby za sobą nieproporcjonalne koszty. Z drugiej strony wyłączenie tych usług z zakresu stosowania rozporządzenia oznaczałoby, że dostawcy usług online w zakresie treści – nawet wtedy, gdy postanowią inwestować w środki umożliwiające weryfikację państwa członkowskiego miejsca zamieszkania ich abonenta – nie byłiby w stanie skorzystać z mechanizmu prawnego przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu, który umożliwia dostawcom usług online w zakresie treści oferowanie swoich usług na zasadzie przenośnej w całej Unii. Dlatego też dostawcy usług online w zakresie treści świadczonych bez wnoszenia opłaty powinni mieć możliwość zostania włączonymi w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, jeśli podejmą taką decyzję i pod warunkiem, że przestrzegają wymogów dotyczących weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania. Jeżeli skorzystają z tej możliwości, powinni być zobowiązani do przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia w ten sam sposób co dostawcy usług online w zakresie treści dostarczanych za opłatą. Ponadto powinni informować abonentów, odnośne podmioty prawa autorskiego i praw pokrewnych oraz posiadaczy jakichkolwiek innych praw do treści online z zakresu usług w zakresie treści online o swojej decyzji dotyczącej skorzystania z tej możliwości. Takie informacje mogą być udostępniane na stronie internetowej danego dostawcy.
- (18) Aby zapewnić możliwość transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści, należy wprowadzić wymóg, by dostawcy usług online w zakresie treści dostarczanych za opłatą umożliwiali swoim abonentom korzystanie z usługi w państwie członkowskim, w którym abonenci czasowo przebywają, zapewniając im dostęp do tych samych treści, w tym samym zakresie i na tej samej liczbie urządzeń oraz dla tej samej liczby użytkowników i z tym samym zakresem funkcjonalności co w państwie członkowskim zamieszkania. Jest to wymóg obowiązkowy, zatem strony nie mogą go wyłączyć, odstąpić od niego lub zmienić jego skutków. Wszelkie działania dostawcy, które uniemożliwiają abonentowi dostęp do usług lub korzystanie z nich podczas czasowego przebywania w innym państwie członkowskim, np. ograniczenia funkcjonalności usług lub jakości jej dostarczania, stanowiłyby obchodzenie obowiązku zapewniania możliwości transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści, a zatem byłyby sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

- (19) Wymóg, by usługi online w zakresie treści świadczone abonentom czasowo przebywającym w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie zamieszkania były tej samej jakości co w państwie członkowskim zamieszkania, może doprowadzić do powstania po stronie dostawców usług online w zakresie treści dostarczanych za opłatą wysokich kosztów, które w ostatecznym rozrachunku obciążą abonentów. Nie należy zatem ustanawiać w niniejszym rozporządzeniu obowiązku, by dany dostawca wprowadzał środki w celu zapewnienia jakości takich usług na poziomie przewyższającym poziom dostępny w ramach lokalnego dostępu do internetu wybranego przez abonenta podczas czasowego przebywania w innym państwie członkowskim. W takich przypadkach dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności za niższą jakość dostarczania usług. Niemniej jednak, jeżeli dostawca wyraźnie gwarantuje określoną jakość dostarczania usług abonentom, którzy czasowo przebywają w innych państwach członkowskich, dostawca jest związany taką gwarancją. Dostawca powinien uprzednio dostarczyć swoim abonentom ogólne informacje dotyczące jakości świadczenia usług w zakresie treści online w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie miejsca zamieszkania, w szczególności informacje o tym, że jakość świadczenia usług może się różnić w zależności od jakości świadczenia usług w zakresie treści online w państwie członkowskim zamieszkania. Takie informacje mogą być udostępniane na stronie internetowej danego dostawcy.
- (20) W celu zagwarantowania, by dostawcy usług online w zakresie treści dostarczanych za opłatą wykonywali obowiązek zapewnienia możliwości transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści bez nabywania stosownych praw w innym państwie członkowskim, niezbędne jest ustanowienie przepisu, zgodnie z którym dostawcy, którzy legalnie świadczą przenośne usługi online w zakresie treści dostarczanych za opłatą w państwie członkowskim zamieszkania abonentów, są zawsze uprawnieni do świadczenia takich usług tym abonentom, kiedy przebywają oni czasowo w innym państwie członkowskim. W tym celu przepis ten powinien stanowić, że do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, iż świadczenie takich usług online w zakresie treści, dostęp do nich i korzystanie z nich odbywa się w państwie członkowskim zamieszkania abonenta. Usługi online w zakresie treści są świadczone zgodnie z prawem, jeżeli zarówno usługi, jak i treść są świadczone w sposób zgodny z prawem w państwie członkowskim zamieszkania. Niniejsze rozporządzenie, a w szczególności mechanizm prawny ustalający miejsce świadczenia, dostęp do świadczenia i korzystanie z usługi online w zakresie treści w państwie członkowskim zamieszkania abonenta, nie uniemożliwia dostawcy oferowania swojemu abonentowi, który czasowo przebywa w innym państwie członkowskim, usług online w zakresie treści, które ten dostawca świadczy zgodnie z prawem w tym państwie członkowskim.

- (21) W odniesieniu do udzielania licencji na prawa autorskie i prawa pokrewne oznacza to, że w przypadku odpowiednich czynności zwielokrotniania, publicznego udostępniania i podawania do publicznej wiadomości utworów i innych przedmiotów objętych ochroną, a także czynności pobierania danych lub powtórnego wykorzystania danych z baz danych chronionych prawami sui generis, które to czynności odbywają się w trakcie dostarczania usługi abonentom czasowo przebywającym w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie zamieszkania, uznaje się, że czynności te odbywają się w państwie członkowskim zamieszkania abonentów. Należy zatem uznawać, że dostawcy usług online w zakresie treści dostarczanych za opłatą wykonują takie czynności na podstawie odpowiednich zgód danych podmiotów praw w odniesieniu do państwa członkowskiego zamieszkania tych abonentów. Jeżeli dostawcy mogą wykonywać czynności publicznego udostępniania lub zwielokrotniania w państwie członkowskim abonenta na podstawie zgody danych podmiotów praw, to abonent, który czasowo przebywa w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie zamieszkania, powinien mieć możliwość dostępu do usługi i korzystania z niej oraz w razie potrzeby możliwość dokonywania odpowiednich czynności zwielokrotniania, takich jak pobieranie danych, do których to czynności byłby uprawniony w swoim państwie zamieszkania. Świadczenie przez dostawcę usługi online w zakresie treści abonentowi czasowo przebywającemu w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie zamieszkania oraz korzystanie z usługi przez takiego abonenta zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie powinno stanowić naruszenia prawa autorskiego i praw pokrewnych ani jakichkolwiek innych praw związanych z korzystaniem z treści objętych usługą.
- (22) Dostawcy usług online w zakresie treści dostarczanych za opłatą nie powinni ponosić odpowiedzialności za naruszenie postanowień umownych sprzecznych z obowiązkiem umożliwienia swoim abonentom korzystania z usługi w państwie członkowskim, w którym abonenci czasowo przebywają. W związku z tym postanowienia umowne mające na celu zakazanie lub ograniczenie możliwości transgranicznego przenoszenia takich usług online w zakresie treści powinny być bezskuteczne. Dostawcy i podmioty praw związani ze świadczeniem usług online w zakresie treści nie powinni mieć możliwości omijania stosowania niniejszego rozporządzenia z uwagi na wybór prawa państwa nie będącego państwem członkowskim jako prawa właściwego dla umów między nimi lub dla umów między dostawcami a abonentami.

- (22a) Niniejsze rozporządzenie definiuje kilka pojęć niezbędnych do jego stosowania, w tym państwo członkowskie zamieszkania. Państwo członkowskie zamieszkania powinno zostać ustalone z uwzględnieniem celów niniejszego rozporządzenia oraz konieczności zapewnienia jego jednolitego stosowania w Unii. Z definicji państwa członkowskiego zamieszkania wynika, że abonent ma rzeczywiste i stałe zamieszkanie w państwie członkowskim, do którego powraca regularnie. Dostawca, który ustalił państwo członkowskie zamieszkania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, powinien móc założyć, do celów niniejszego rozporządzenia, że zweryfikowane państwo członkowskie zamieszkania jest jedynym państwem członkowskim zamieszkania abonenta. Dostawcy nie powinni mieć obowiązku sprawdzania, czy ich abonenci są również abonentami usług online w zakresie treści w innym państwie członkowskim.
- (23) Niniejsze rozporządzenie powinno zobowiązywać usługodawców dostarczających usług online w zakresie treści świadczonych za opłatą pieniężną na rzecz abonentów czasowo przebywających w państwie członkowskim innym niż ich państwo zamieszkania do wykorzystywania skutecznych środków w celu sprawdzenia państwa członkowskiego zamieszkania abonentów. Stosowanie takich środków powinno być zawsze uzasadnione i nie powinno wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu, jakim jest ustalenie państwa członkowskiego zamieszkania. W tym celu dostawcy powinni stosować środki weryfikacji wyszczególnione w niniejszym rozporządzeniu. Celem tego wyszczególnienia jest zapewnienie pewności prawa co do środków weryfikacji, jakie mają być stosowane przez dostawców. W każdym przypadku należy wziąć pod uwagę skuteczność danego środka weryfikacji w danym państwie członkowskim i w odniesieniu do danego rodzaju usług online w zakresie treści. Z wyjątkiem sytuacji, kiedy państwo członkowskie zamieszkania można ustalić z wystarczającą pewnością na podstawie jednego środka weryfikacji, dostawcy powinni stosować wymienione środki łącznie. Ponadto niniejsze rozporządzenie powinno dopuszczać porozumienia między dostawcami usługi online w zakresie treści a posiadaczami praw, odnośnie do tego, jakie szczególne środki weryfikacji, wyszczególnione lub niewyszczególnione w rozporządzeniu, powinny być wykorzystywane przez dostawców. Powinno to pozwolić na elastyczność w zakresie wyboru środków weryfikacji. Środki takie powinny być skuteczne, zasadne i nie powinny wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu, jakim jest ustalenie państwa członkowskiego zamieszkania.

Dostawca usług online w zakresie treści mogą zażądać od podmiotu zamawiającego przedstawienia informacji niezbędnych w celu odpowiedniego sprawdzenia abonenta w państwie członkowskim zamieszkania. Jeżeli abonent nie dostarczy tych informacji i w rezultacie dostawca nie jest w stanie zweryfikować państwa członkowskiego zamieszkania zgodnie z wymaganiami niniejszego rozporządzenia, dostawca nie powinien stwarzać możliwości transgranicznego przenoszenia tej usługi online w zakresie treści temu abonentowi na mocy niniejszego rozporządzenia.

(23a) Podmioty praw autorskich, praw pokrewnych lub innych praw do treści usług online w zakresie treści powinni jednak mieć możliwość zezwolenia, aby ich treści były dostępne i stosowane na mocy niniejszego rozporządzenia bez weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania. Może to w szczególności mieć zastosowanie w sektorach takich jak muzyka i książki elektroniczne. Podmioty praw autorskich powinny mieć możliwość swobodnego podejmowania odnośnych decyzji przy zawieraniu umów z dostawcami usług. Umowy między podmiotami praw autorskich a dostawcami nie powinny ograniczać podmiotom praw autorskich możliwości wycofania takiego zezwolenia przy dotrzymaniu odpowiedniego terminu wypowiedzenia wobec dostawcy. W przypadkach gdy podmioty praw autorskich, praw pokrewnych lub innych praw decydują o zezwoleniu na dostęp do – i korzystanie z – ich treści bez weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania, wszystkie pozostałe aspekty niniejszego rozporządzenia powinny mieć nadal zastosowanie, a umowa między dostawcą a abonentem na świadczenie usług online w zakresie treści powinna być wystarczająca do ustalenia państwa członkowskiego zamieszkania abonenta.

(23b) Środki weryfikacji mogą obejmować pobieranie próbek lub okresowe sprawdzanie adresu IP zamiast stałego monitorowania lokalizacji. Ze względu na to, że do celów weryfikacji znaczenie ma nie tyle dokładna lokalizacja, co czasowa obecność abonenta w innym państwie członkowskim w momencie dostępu do usługi, nie należy do tych celów gromadzić ani przetwarzać dokładnych danych na temat lokalizacji. Podobnie nie należy wymagać identyfikacji abonenta, w przypadku gdy do celów dostarczenia danej usługi wystarczy jego uwierzytelnienie.

- (24) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych ani zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W związku z tym niniejsze rozporządzenie należy interpretować i stosować zgodnie z tymi prawami i zasadami, w szczególności w odniesieniu do prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawa do ochrony danych osobowych, wolności słowa i swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Przetwarzanie danych osobowych na gruncie niniejszego rozporządzenia powinno odbywać się z poszanowaniem praw podstawowych, w tym prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz prawa do ochrony danych osobowych zgodnie z art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, oraz musi być zgodne z dyrektywami 95/46/WE⁷ i 2002/58/WE⁸. Odniesienia do dyrektyw 95/46/WE i 2002/58/WE należy odczytywać jako odniesienia do prawodawstwa obowiązującego obecnie, a także do prawodawstwa, które je zastąpi. W szczególności, biorąc pod uwagę prawny obowiązek weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, dostawcy usług online w zakresie treści powinni zapewniać, by wszelkie przetwarzanie danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia było konieczne i proporcjonalne w odniesieniu do osiągnięcia danego celu. Niezbędne środki techniczne i organizacyjne, które powinny obejmować dostarczanie abonentom przejrzystych informacji o metodach stosowanych do weryfikacji i jej celach, a także zapewnienie odpowiednich środków bezpieczeństwa.
- (25) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wpływać na stosowanie reguł konkurencji, w szczególności art. 101 i 102 Traktatu. Przepisów niniejszego rozporządzenia nie należy stosować do ograniczania konkurencji w sposób sprzeczny z Traktatem.

⁷ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁸ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz.U. L 201 z 31.7.2002., s. 37), ze zmianami wprowadzonymi dyrektywami 2006/24/WE i 2009/136/WE (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej).

- (25a) Niniejsze rozporządzenie nie narusza stosowania dyrektywy 2014/26/UE⁹, a w szczególności tytułu III tej dyrektywy. Przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z celem polegającym na ułatwieniu legalnego dostępu do treści chronionych prawem autorskim i prawami pokrewnymi oraz do związanych z nimi usług.
- (26) Umowy o udzielenie licencji na treści są zwykle zawierane na stosunkowo długie okresy. W związku z tym, a także w celu zapewnienia, by wszyscy konsumenci zamieszkujący w Unii mogli na równych zasadach korzystać z możliwości transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści w odpowiednim czasie i bez zbędnej zwłoki, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się także do umów zawartych i praw nabytych przed datą rozpoczęcia jego stosowania, jeśli te umowy i prawa mają znaczenie dla możliwości transgranicznego przenoszenia usługi online w zakresie treści świadczonej po tej dacie. Jest to niezbędne także dla zapewnienia równych warunków działania działającym na rynku wewnętrznym dostawcom usług online w zakresie treści, które są świadczone za opłatą, umożliwia bowiem dostawcom, którzy zawarli umowy z podmiotami praw na długie okresy, oferowanie abonentom możliwości transgranicznego przenoszenia usług, niezależnie od tego, czy dostawca może renegotjować taką umowę. Ponadto przepis ten powinien zapewnić, by dostawcy, którzy wprowadzili rozwiązania niezbędne do celów możliwości transgranicznego przenoszenia swoich usług, mogli oferować taką możliwość w odniesieniu do wszystkich swoich treści online. Wreszcie przepis ten powinien także pozwolić na to, by podmioty praw nie musiały renegotjować swoich istniejących umów licencyjnych, aby umożliwić zaoferowanie możliwości transgranicznego przenoszenia usług przez dostawców.

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/26/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych do korzystania online na rynku wewnętrznym, Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 72–98.

- (27) Jako że w związku z tym rozporządzenie będzie miało zastosowanie do niektórych umów zawartych i praw nabytych przed datą rozpoczęcia jego stosowania, należy także ustanowić rozsądny okres między datą wejścia niniejszego rozporządzenia w życie a datą rozpoczęcia jego stosowania, tak by pozwolić podmiotom praw i dostawcom usług online w zakresie treści, które są świadczone za opłatą, na wprowadzenie rozwiązań niezbędnych do dostosowania się do nowej sytuacji, a także pozwolić dostawcom na zmianę warunków korzystania z ich usług. Zmiany w zakresie warunków korzystania z usług online w zakresie treści oferowanych w pakietach łączące usługę łączności elektronicznej i usługę online w zakresie treści dokonane wyłącznie w celu spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia nie dają abonentom żadnego prawa na mocy przepisów krajowych transponujących ramy regulacyjne sieci i usług łączności elektronicznej do wypowiedzenia umów na świadczenie takich usług łączności elektronicznej.
- (28) Aby osiągnąć cel polegający na zapewnieniu możliwości transgranicznego przenoszenia w Unii usług online w zakresie treści, należy przyjąć rozporządzenie, które będzie obowiązywało bezpośrednio w państwach członkowskich. Jest to niezbędne, by zagwarantować jednolite stosowanie zasad możliwości transgranicznego przenoszenia we wszystkich państwach członkowskich oraz wejście tych zasad w życie w tym samym czasie w odniesieniu do wszystkich usług online w zakresie treści. Jedynie rozporządzenie zapewnia taki stopień pewności prawa, jaki jest niezbędny, by umożliwić konsumentom pełne korzystanie z możliwości transgranicznego przenoszenia w Unii.

(29) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie dostosowanie ram prawnych, tak by zapewnić możliwość transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, z uwagi na zasięg działań i skutki możliwe jest natomiast lepsze osiągnięcie tego celu na poziomie unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów. Niniejsze rozporządzenie nie zmienia zatem znacząco sposobu udzielania licencji na prawa ani nie zobowiązuje podmiotów praw i dostawców usług online w zakresie treści, które są świadczone za opłatą pieniężną, do renegotjowania umów. Ponadto niniejsze rozporządzenie nie wymaga, by dostawcy wprowadzali środki zapewniające jakość świadczenia usług online w zakresie treści poza państwem członkowskim zamieszkania abonenta. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do dostawców, którzy oferują usługi online w zakresie treści bez wynagrodzenia pieniężnego i którzy nie skorzystają z opcji umożliwienia transgranicznego przenoszenia usług. Niniejsze rozporządzenie nie narzuca zatem żadnych nieproporcjonalnych kosztów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie wprowadza wspólne podejście Unii do zapewniania, by abonenci przenośnych usług treści online w swoich państwach członkowskich zamieszkania mieli dostęp do – i możliwość korzystania z – tych usług, kiedy tymczasowo przebywają w innym państwie członkowskim.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania w dziedzinie podatków.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „Abonent” oznacza konsumenta, który, na podstawie zawartej z dostawcą umowy o świadczenie usługi online w zakresie treści, ma dostęp do tej usługi w swoim państwie członkowskim zamieszkania i może z niej korzystać w tym państwie;
- b) „Konsument” oznacza każdą osobę fizyczną, która w umowach objętych niniejszym rozporządzeniem działa w celach niezwiązanych z prowadzoną przez siebie działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą bądź wykonywaniem wolnego zawodu.
- c) „Państwo członkowskie zamieszkania” oznacza państwo członkowskie, ustalone na podstawie art. 3b, w którym abonent ma miejsce rzeczywistego i stałego zamieszkania, do którego powraca regularnie;
- d) „Czasowo obecny w państwie członkowskim” oznacza obecność abonenta przez ograniczony okres w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie zamieszkania;

- e) „Usługa online w zakresie treści” oznacza usługę w rozumieniu artykułów 56 i 57 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, którą dostawca legalnie świadczy abonentowi w jego państwie członkowskim zamieszkania na uzgodnionych warunkach, online i na zasadach przenośności i która jest:
- (i) audiowizualną usługą medialną w rozumieniu dyrektywy 2010/13/UE, lub
 - (ii) usługą, której głównym elementem jest zapewnienie dostępu do – i korzystania z – utworów i innych chronionych przedmiotów prawa autorskiego lub transmisji nadawców, świadczoną liniowo lub na żądanie;
- f) „Przenośny” oznacza cechę polegającą na tym, że abonenci mogą skutecznie uzyskać dostęp do usługi online w zakresie treści i korzystać z niej w państwie członkowskim zamieszkania, nie będąc ograniczonymi do określonej lokalizacji.

Artykuł 3

Obowiązek zapewnienia możliwości transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści

1. Dostawca usługi online w zakresie treści świadczonej za opłatą umożliwia abonentowi, który czasowo przebywa w państwie członkowskim, dostęp do tej usługi online w zakresie treści oraz korzystanie z niej.
2. Obowiązek ustanowiony w ust. 1 nie obejmuje żadnych wymogów jakościowych mających zastosowanie do dostarczania usług online w zakresie treści, którym to wymogom podlega dostawca świadczący tę usługę w państwie członkowskim zamieszkania, chyba że dostawca wprost wyraził zgodę na inne rozwiązanie.
3. Dostawca dostarcza abonentowi informacji dotyczących jakości realizacji usług online w zakresie treści świadczonych zgodnie z ust. 1 przed rozpoczęciem świadczenia danej usługi. Informacje te przekazuje się za pomocą środków, które są odpowiednie i proporcjonalne.

Artykuł 3A

Opcja umożliwienia transgranicznego przenoszenia treści usług internetowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem

1. Dostawca usług w zakresie treści online realizowanych bez opłaty może postanowić, że umożliwia swoim abonentom, którzy są czasowo obecni w państwie członkowskim, uzyskanie dostępu i korzystanie z usług online w zakresie treści zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem że dostawca zweryfikuje państwo członkowskie zamieszkania abonenta zgodnie z art. 3b.
2. Dostawca powiadamia abonentów, odnośne podmioty praw autorskich i praw pokrewnych oraz podmioty innych praw do treści usługi online w zakresie treści o swojej decyzji dotyczącej dostarczania usługi online w zakresie treści zgodnie z ust. 1 przed rozpoczęciem świadczenia danej usługi. Informacje te przekazuje się za pomocą środków, które są odpowiednie i proporcjonalne.
3. Jeżeli dostawca postanawia dostarczać usługę online w zakresie treści zgodnie z ust. 1, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do tego dostawcy.

Artykuł 3B

Weryfikacja państwa członkowskiego zamieszkania

1. Dostawca usługi online w zakresie treści świadczonej za opłatą pieniężną stosuje skuteczne środki w celu weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania swoich abonentów. Środki te są uzasadnione i nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia ich celu.

2. W celu spełnienia wymogu określonego w ust. 1 dostawca stosuje następujące środki weryfikacji:

- a) oświadczenie abonenta odnośnie do państwa członkowskiego swojego zamieszkania;
- b) dowód tożsamości lub inny ważny dokument potwierdzający państwo członkowskie zamieszkania abonenta;
- c) adres do faktury lub adres pocztowy abonenta;
- d) informacje bankowe, takie jak numer rachunku bankowego, miejscowa karta debetowa lub kredytowa abonenta;
- e) miejsce zainstalowania set-top boksu lub podobnego urządzenia wykorzystywanego do świadczenia usług na rzecz abonenta;
- f) okoliczność, że abonent jest stroną umowy dotyczącej połączenia internetowego i telefonicznego w danym państwie członkowskim;
- g) okoliczność, że abonent uiszcza opłaty abonamentowe za inne usługi świadczone w tym państwie członkowskim, takie jak radiofonia i telewizja publiczna;
- h) próbkowanie lub okresowe kontrolowanie adresu IP (protokołu internetowego) w celu identyfikacji państwa członkowskiego, w którym abonent uzyskuje dostęp do – i korzysta z – usług online w zakresie treści lub identyfikacja tego państwa członkowskiego za pomocą geolokalizacji;
- i) okoliczność rejestracji w lokalnych listach wyborczych, jeśli są one dostępne publicznie; lub
- j) okoliczność płacenia podatku lokalnego / podatku pogłównego, jeżeli informacje takie są dostępne publicznie.

Z wyjątkiem sytuacji, kiedy państwo członkowskie zamieszkania można ustalić z wystarczającą pewnością na podstawie jednego środka weryfikacji, dostawcy powinni stosować wymienione środki łącznie.

Oświadczenie abonenta odnośnie do państwa członkowskiego zamieszkania jest stosowane wyłącznie w połączeniu z co najmniej jednym innym środkiem weryfikacji.

3. Usługodawcy i podmioty praw autorskich i praw pokrewnych lub podmioty innych praw do treści usług online w zakresie treści mogą wyrazić zgodę na stosowanie szczególnych środków, o których mowa w ust. 2, lub innych środków zgodnie z ust. 1, aby zweryfikować państwo członkowskie zamieszkania.
4. Usługodawca może domagać się od abonenta dostarczenia informacji niezbędnych do weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania. Jeżeli abonent nie dostarczy tych informacji i w rezultacie dostawca nie jest w stanie zweryfikować państwa członkowskiego zamieszkania zgodnie z wymaganiami niniejszego rozporządzenia, dostawca nie stwarza temu abonentowi możliwości dostępu do – lub korzystania z – tej usługi online w zakresie treści na mocy niniejszego rozporządzenia, gdy abonent ten jest czasowo obecny w państwie członkowskim.
5. Podmioty praw autorskich i praw pokrewnych lub podmioty innych praw do treści usług online w zakresie treści mogą zezwolić na dostęp i wykorzystanie ich treści podlegających niniejszemu rozporządzeniu bez weryfikacji państwa zamieszkania, ale pod pozostałymi względami zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W takich przypadkach umowa między dostawcą a abonentem na świadczenie usług online w zakresie treści jest wystarczająca do ustalenia jego państwa członkowskiego zamieszkania.
6. Umowa między dostawcą a podmiotami praw autorskich i praw pokrewnych lub podmiotami innych praw do treści usług online w zakresie treści nie ogranicza podmiotowi praw możliwości cofnięcia upoważnienia, o którym mowa w ust. 5, z zachowaniem odpowiedniego terminu wobec dostawcy.

Artykuł 4

Miejsce świadczenia usług online w zakresie treści, uzyskiwania dostępu do takich usług i korzystania z nich

Uznaje się, że świadczenie usług online w zakresie treści na mocy niniejszego rozporządzenia na rzecz abonenta, który jest czasowo obecny w państwie członkowskim, jak również dostęp do – i korzystanie z – tych usług przez abonenta, ma miejsce wyłącznie w jego państwie członkowskim zamieszkania.

Artykuł 5

Postanowienia umowne

1. Postanowienia umowne, w tym postanowienia umów między podmiotami prawa autorskiego i praw pokrewnych, podmiotami innych praw związanych z dostępem do – i korzystaniem z – treści w ramach usług online w zakresie treści, a dostawcami, jak też umów między dostawcami a abonentami, które są sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, są bezskuteczne.
2. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się bez względu na prawo mające zastosowanie do umów zawieranych między dostawcami usług online w zakresie treści a podmiotami praw autorskich i praw pokrewnych lub podmiotami innych praw dotyczących dostępu do – i korzystania z – treści w usługach online w zakresie treści lub do umów zawieranych między takimi dostawcami a ich abonentami.

Artykuł 6

Ochrona danych osobowych

Przetwarzanie danych osobowych prowadzone w ramach niniejszego rozporządzenia odbywa się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE i dyrektywą 2002/58/WE.

Artykuł 7

Zastosowanie do istniejących umów i praw nabytych

Niniejsze rozporządzenie stosuje się także do umów zawartych przed datą rozpoczęcia jego stosowania i praw nabytych przed tą datą, jeżeli te umowy i prawa mają znaczenie dla świadczenia usług online w zakresie treści, uzyskiwania dostępu do nich i korzystania z nich zgodnie z art. 3 i 3a po tej dacie.

Artykuł 7a

Ocena

Trzy lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co trzy lata, Komisja przeprowadza ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera ocenę weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania oraz, w stosownym przypadku, ocenę konieczności przeglądu. W stosownych przypadkach Komisja dołącza do tego sprawozdania wniosek ustawodawczy.

Artykuł 8

Przepisy końcowe

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się po upływie dwunastu miesięcy od daty jego opublikowania.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący